

Traducere: Victor Teodorescu
Tehnoredactare și copertă: Dan Perdeicu

Respect pentru oameni și cărți

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
WENTZ, EVANS

Milarepa / Evans Wentz ; trad.: Victor Teodorescu.
- București : Firul Ariadnei, 2017

ISBN 978-606-8594-02-6

I. Teodorescu, Victor (trad.)

294.321 Milarepa

294.527

929 Milarepa

© Firul Ariadnei, 2017

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin

Editurii FIRUL ARIADNEI

Tel. 0722 264 594

e-mail: editura_firulariadnei@yahoo.ro

web: edituraganesha.ro

Tiparul executat la: GANESHA PUBLISHING HOUSE – București
tel.: 021 423.20.58, tel./fax: 021 424.98.13,
e-mail: contact@ganesa.ro, web: ganesa.ro

Evans Wentz

MILAREPA

FIRUL ARIADNEI

PROLOG	4
--------------	---

Capitolul 1 NAȘTEREA	5
-------------------------------	---

Capitolul 2 GUSTUL SUFERINȚEI	13
--	----

Capitolul 3 PRACTICAREA MAGIEI NEGRE.....	19
--	----

Capitolul 4 ÎN CĂUTAREA ADEVĂRULUI.....	35
--	----

Capitolul 5 ÎNCERCĂRILE	42
----------------------------------	----

Capitolul 6 INIȚIEREA	70
--------------------------------	----

Capitolul 7 ÎNVĂȚÂND ALĂTURI DE GURU	75
---	----

Capitolul 8 DESPĂRȚIREA DE ÎNVĂȚĂTOR	91
---	----

Capitolul 9 RENUNȚAREA	104
---------------------------------	-----

Capitolul 10 MEDITAȚIA ÎN SOLITUDINE.....	112
--	-----

Capitolul 11 ERMITAJELE.....	156
---------------------------------	-----

Capitolul 12 NIRVANA.....	164
------------------------------	-----

APENDICE REFERITOR LA DISCIPOLII LUI JETSÜN	216
ÎNCHEIERE	219

Științe de frontieră

1. **O nouă știință a vieții** – Rupert Sheldrake, 272 pagini, 20 lei
2. **Uluitoarea conexiune divină** – Melvin Morse, Paul Perry, 208 pagini, 20 lei
3. **Transformați de lumina divină** – Melvin Morse, Paul Perry, 224 pagini, 20 lei
4. **Provocarea antigravitației** – Marcel Pages, 328 pagini, 20 lei
5. **Urmele misterioase și fascinante ale pașilor lui Dumnezeu în manifestare** – Gregorian Bivolaru, 216 pagini, 10 lei
6. **Recuperarea sufletului** – Larry Dossey, 256 pagini, 20 lei
7. **Tainele Egiptului** – Max Guilmot, 128 pagini, 14 lei

Yoga

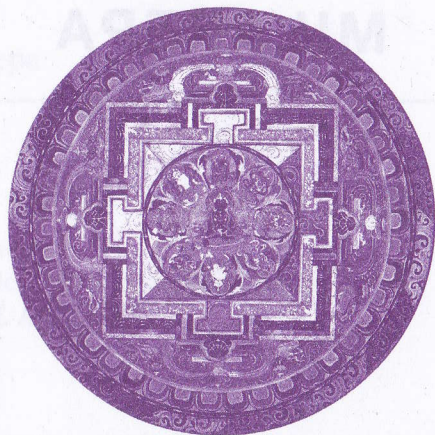
8. **Samadhi Yoga** – Swami Shivananda, 256 pagini, 20 lei
9. **Karma Yoga** – Swami Shivananda, 176 pagini, 16 lei
10. **Puteri Paranormale** – Maha Siddhananda, 320 pagini, 24 lei
11. **Yoga pentru fiecare, yoga pentru toți** – Dan Bozaru, 312 pagini, 50 lei

Terapii alternative

12. **Sistemul de vindecare prin dieta fără mucus** – Arnold Ehret, 144 pagini, 16 lei

PROLOG

Marele yoghin Jetsün-Mila-Zhadpa-Dorje, Giuvaier al Yoghinilor Școlii Anuttara Vajrayana¹, a trăit într-o vreme în Peștera-ca-Stomacul, din Nyanam², care acum este loc sacru de pelerinaj. Acolo se mai aflau și ilustrii Rechung-Dorje-Tagpa, Shiwa-Wöd-Repa³, Ngan-Dzong-Repa, Shan-Gom-Repa, Dampa-Gya-Phüpa și Tönpa-Shakya-Guna. Aceștia îi erau discipoli de rang înalt, foarte iscusiți în *yoga* și care atinseseră starea de pace a minții. Mai erau acolo mulți alți aspiranți, Cele Cinci Zeițe Nemuritoare, *yoghini*, ființe umane și supraumane posesoare ale unor realizări spirituale. În mijlocul acestei adunări, Jetsün a pus în mișcare *Roata Buddhismului Mahayana*.

¹ Una dintre școlile ezoterice ale *Buddhismului Mahayana*.

² Oraș aflat la granița dintre Tibet și Nepal.

³ *Repa* = „Cel îmbrăcat în bumbac”; numele tibetan *repa* dat unor discipoli ai lui Mila-Repa arată că aceștia – îmbrăcați ca și el într-un veșmânt din pânză albă de bumbac – erau rezistenți la temperaturi extreme, datorită stăpânirii tehnicii tibetane *Tum-mo*.

NAȘTEREA

Într-o noapte, în timp ce Rechung se afla în meditație în chilia sa, a avut un vis pe care l-a descris astfel: „Mergeam printr-un ținut despre care se spunea că este Tărâmul de Vest, Urgyan. Țara era fermecătoare, iar casele și palatele erau construite din aur, argint și pietre prețioase. Observam că locuitorii erau îmbrăcați în mătăsuri și împodobiți cu ghirlande și giuvaieruri, metale prețioase și ornamente din os, fiecare dintre ei având o înfățișare foarte frumoasă. Toți mă priveau cu fețe zâmbitoare, deși niciunul nu căuta să-mi vorbească.

Printre ei, întâlneam o veche cunoștință, pe care o cunoșteam din Nepal; era o discipolă a lui Tiphupa, unul dintre Învățătorii mei. Era îmbrăcată în roșu. Mă întâmpină, spunându-mi: «Sunt foarte bucuroasă că ai venit; Buddha Akshobhya predică în prezent *Doctrina* în acest tărâm din Urgyan. Dacă tu dorești să auzi cuvântul său, voi merge să îi cer permisiunea.» Eram foarte dornic să îl aud, așa că i-am răspuns: «Este foarte draguț din partea ta.»

Însoțind-o, am ajuns în mijlocul orașului, unde am văzut un tron imens, făcut din metale și pietre prețioase, și pe el ședea Buddha Akshobhya, de o frumusețe și maiestuoasă ce depășeau cu mult în splendoare figura din imaginația mea asupra căreia eram deprins să meditez. El predica *Dharma* unei imense adunări ce părea la fel de vastă precum oceanul. Văzând toate acestea, am simțit o asemenea încântare și fericire extatică, încât aproape că am leșinat. «Rămâi aici cât timp voi fi plecată pentru a obține permisiunea lui Buddha», îmi spuse doamna aceea. Permisia o obținui imediat, astfel că se întoarse pentru a mă conduce în camera Sacrei Prezențe. Când am ajuns, m-am prosternat în fața lui Buddha și am primit binecuvântarea Sa.

Subiectul despre care El vorbea se referea la obârșia, nașterea, faptele și evenimentele legate de diferiți *Buddha* și *Bodhisattva* din trecut. Povestirea sa mi-a inspirat o profundă credință. În cele din urmă a povestit pe larg istoriile lui Tilopa, Naropa și Marpa, istorii mult mai lungi decât cele pe care le auzisem spuse de către Jetsün,

astfel încât, împreună cu ceilalți ascultători prezenți, am împărtășit cea mai adâncă venerație și credință. În încheierea discursului său, spuse că va povesti istoria lui Jetsün Milarepa, care va depăși în mărime pe cele ale tuturor celor menționați mai înainte.

Cineva întrebă: «Unde este Milarepa acum?» Altul răspunse: «El este fie în Og-min, fie în Ngön-gah.» Eu (Rechung) gândii: «Păi, Milarepa trăiește acum în Tibet, însă acești oameni par să sugereze că ar trebui să-l rog pe însuși Milarepa să ne spună istoria vieții sale; și eu cu siguranță voi face acest lucru.» După care, doamna îmi apucă mâna și, scuturând-o bucuroasă, spuse: «Ai înțeles?»

Apoi eu (Rechung) m-am trezit și am văzut că era devreme, în zori; în acea dimineață mintea mi-era foarte clară, iar aspirația puternică și sinceră. Evocând visul și reflectând asupra lui, m-am gândit că este de bun augur că am visat că mă aflu în țărâmul Urgyan și că am ascultat predica lui Buddha Akshobhya. Simțeam că aveam toate motivele să mă bucur că l-am întâlnit pe Jetsün Milarepa în viața de toate zilele. Privilegiul de a asculta predica lui Buddha, chiar dacă acest fapt s-a petrecut numai în vis, i se datora, fără îndoială, tot lui Jetsün. Mi-am reproșat lipsa de credință adevărată și de înțelegere spirituală, când mi-am reamintit gândurile pe care le-am avut atunci când îi ascultam pe oameni spunând că Jetsün ar putea fi în Og-min sau Ngön-gah. Mi-am dat seama că erau ireverențioase simțăminte de familiaritate față de Învățătorul meu, simțăminte care m-au făcut să îl privesc ca pe o ființă umană obișnuită, atunci când am gândit că el se află în Tibet. Cât de obtuz și de stupid am fost! Oare n-ar fi trebuit să știu că Jetsün obținuse Desăvârșita Iluminare, fiind de fapt un *Buddha*, putând astfel să-și reproducă forma fizică într-un număr inimaginabil de mare? Mai mult decât atât, oriunde Jetsün s-ar fi aflat, n-ar fi devenit locul acela un loc sacru și sfânt, nu ar fi devenit el aidoma lui Og-min sau Ngön-gah?

Am considerat visul despre doamna aceea și despre ceilalți, cei care ascultau predica, drept o poruncă dumnezeiască de a scrie o biografie a lui Jetsün, și am luat hotărârea fermă de a-l ruga pe însuși Jetsün să-mi spună povestea vieții lui. În această stare de spirit eram pătruns de un simțământ de credință adevărată, adâncă și entuziastă în Învățătorul meu, credință pe care mi-am exprimat-o în rugăciuni fervente. Apoi, pentru o vreme, mi-am lăsat mintea să stea liniștită.

Am adormit însă din nou și am avut un alt vis, dar nu la fel de

limpede ca primul. Mi-au apărut deodată cinci tinere fecioare⁴ foarte frumoase: una albă, una albastră, alta galbenă, alta roșie și alta verde, despre care se spunea că sunt din țărâmul Urgyan. Una dintre ele zise: «Măine, Milarepa va povesti istoria vieții sale; să mergem să o auzim!» La care alta întrebă: «Dar cine-i va cere să o povestească?» A treia răspunse: «Principalii săi discipoli.» În tot acest răstimp, fecioarele îmi aruncau priviri șagalnice și zâmbeau. Una dintre ele spuse: «Va fi o predică extraordinară, pe care toți vor fi încântați să o audă. N-ar trebui să ne rugăm și noi pentru ca aceasta să ne fie spusă?» Alta spuse: «Se cade ca discipolii să se roage pentru această favoare, iar datoria și plăcerea noastră vor fi de a răspândi și proteja Învățătura.»

După aceasta, toate dispărură, așa cum dispare un curcubeu. Trezindu-mă din visare, am văzut că soarele era deja sus, și am înțeles că acel vis era un semn din partea Celor Cinci Surori Nemuritoare.”

Luându-și masa de dimineață în această stare de încântare, Rechung a mers la Învățătorul său, pe care l-a găsit în compania adeptilor și discipolilor săi. Cu genunchiul drept pe pământ și cu palmele unite în dreptul pieptului, Rechung se prosternă în fața lui Jetsün și i se adresă astfel: „Fie ca Stăpânul și Învățătorul nostru să aibă plăcerea de a ne povesti istoria vieții sale, spre folosul prezentei adunări și pentru a servi ca exemplu viitorilor săi discipoli. Toți *Buddha* din trecut au lăsat și ei în urmă povestea vieții lor, despre Cele Douăsprezece Mărețe Fapte ale lor sau alte însemnări, spre folosul ființelor de pe Pământ, ceea ce a contribuit la răspândirea și înflorirea învățăturii yoghine. Tilopa, Naropa, Marpa și mulți alți *yoghini* au lăsat în urma lor autobiografiile personale, ajutând astfel foarte mult la creșterea spirituală a urmașilor lor favorizați de destin. În același fel, biografia Ta ar contribui foarte mult la evoluția multor ființe.”

Implorat astfel, Jetsün zâmbi și spuse: „O, Rechung, tu cunoști deja istoria vieții mele, dar pentru că ceri aceasta spre folosul altora, nu este nimic rău în asta. Sunt din tribul *Josay* (Descendenți-ai-Nobililor) din clanul *Khyungpo* (Vulturilor) și numele meu este Mila-Repa. În tinerețe am comis unele fapte rele, iar la maturitate unele fapte bune; în prezent, am eliminat deosebirile dintre negru

4 Zeițe tantrice, sau *Dakini*; culoarea fiecăreia are o semnificație ezoterică.

și alb⁵. Împlinindu-mi menirea, nu mai am nevoie să mă străduiesc deloc în viitor. Dacă ar trebui să descriu pe larg evenimentele vieții mele, unele dintre ele ar provoca lacrimi, în timp ce altele ar stârni hazul; dar cum din astfel de lucruri rezultă prea puțin folos, aș prefera ca tu să lași acest bătrân, care sunt eu, să rămână în pace.”

Rechung se prosternă din nou și-l imploră pe Învățător cu aceste cuvinte: „Preabunule Stăpân, povestirea felului în care Tu ai obținut *Adevărurile Mistice*, vorbindu-ne despre marile sacrificii și suferințele îndurate pentru a le obține, despre felul în care ai fost capabil să te ridici mai presus de păienjenişul forțelor karmice, preîntâmpinând nașterea viitoarei karme, și despre cum ai meditat neîncetat asupra tuturor acestora până când ai stăpânit natura reală a *Eternului Adevăr*, atingând astfel cel mai înalt țel al oricărei cunoașteri spirituale, va fi extrem de interesant și extrem de folositor pentru cei care nutresc astfel de speranțe și aspirații. Fiind din clanul Khyungpo și tribul Josay, cum ai primit numele de Mila? Cum ai ajuns să comiți fapte rele în tinerețe și ce te-a determinat apoi să faci fapte bune? În care perioadă spuneai că au fost evenimente care stârnesc râsul și altele atât de dureroase încât mișcă până la lacrimi? A cunoaște toate acestea ar fi de o mare valoare pentru viitoarele generații. Așadar, din compasiune pentru mine și pentru acești confrați discipoli, te rugăm, Învățătorule, cu bunăvoință, să lași la o parte reținerea ta și să consimți a ne spune totul amănunțit. Le cer prietenilor și confraților mei să mi se alăture în această rugămintă.”

Toți cei prezenți s-au ridicat și, prosternându-se de câteva ori, spuseră: „Adăugăm și noi rugămintele noastre celor făcute de către Venerabilul Rechung și te implorăm pe tine, Venerabile Maestru, să pui în mișcare *Roata Dharmei*.”

Jetsün răspunse: „Bine, dacă voi toți doriți atât de mult aceasta, cum nu-i nimic de ascuns în viața mea, vă voi face pe plac.

Referitor la clanul și la tribul din care provin, trebuie să precizez că în partea de nord a țării, numită Uru, se afla un mare trib de nomazi ce dețineau numeroase vite și oi. Printre acești nomazi era unul care făcea parte din clanul Vulturilor și care, devotat fiind

5 În virtutea dobândirii Supremei Iluminări, Jetsün a ajuns să realizeze starea de non-dualitate, în care toate contrariile, chiar și binele și răul, sunt văzute ca unitate sau având o unică sursă: Conștiința.

studiului religios, a devenit *lama* în cadrul Școlii *Ningmapa*, din care și tatăl său a făcut parte. Tatăl său a fost un *Josay* (fiu de nobil). Acest tânăr a plecat din Uru, în pelerinaj, împreună cu alți pelerini. El dobândise anumite puteri oculte invocând diverse zeități tutelare și reușise să dobândească și o anumită măiestrie în magie. La sosirea sa în provincia Tsang, într-un loc numit Chungwachi, puterile sale magice în vindecarea bolilor și exorcizarea demonilor ajunseseră să fie foarte căutate, faima lui fiind foarte mare.

În acest loc, în care și-a petrecut câțiva ani, a fost cunoscut sub numele de Khyungpo-Josay (Nobilul-Fiu-al-Clanului-Vulturilor) și ori de câte ori cineva de pe aici era bolnav sau tulburat de un spirit rău, el obișnuia să vină imediat. Era însă o familie în acele locuri care nu credea în puterile lui. Odată s-a petrecut ca aceasta să fie chinuită de un spirit teribil de rău, și nimeni nu reușise exorcizarea. Deși familia a chemat mulți *lama* să-și încerce arta, demonul făcea ironii la încercările de-a fi alungat; în cele din urmă, rude ale acestei familii neîncrezătoare i-au sfătuit să-l cheme pe Khyungpo-Josay, amintindu-le proverbul «Pune chiar și grăsime de câine, dacă aceasta vindecă rana». Atunci capul familiei a spus: «Da, aduceți-l cu orice preț.» Prin urmare, Josay fu invitat și, apropiindu-se de demon, a spus de trei ori, pe un ton aprig: «Eu, Khyungpo-Josay, am venit să mănânc carnea și să beau sângele tuturor demonilor. Stai! Stai!», și s-a năpustit spre el. Demonul a fost cuprins de teroare, chiar înainte ca Khyungpo-Josay să fi ajuns lângă el, și a-nceput să strige: «*Apa! Ama! Mila!*» (Ah, Omule, tu ești tatăl meu! Ah, Omule, tu ești mama mea!) Când Josay s-a apropiat, demonul a spus: «*Mila!* Nu voi mai veni niciodată acolo unde ești tu. Cruță-mi viața!»

Apoi Josay, determinându-l pe demon să jure că în viitor nu va mai face rău nimănui, l-a lăsat să plece. După aceea, demonul a mers la o familie care obișnuia să-l adore și le-a spus: «*Mila! Mila!* Niciodată nu am suferit ca de data aceasta.» Întrebat fiind cine i-a cauzat suferința, el a spus că Khyungpo-Josay a venit și i-a provocat o asemenea durere îngrozitoare, încât aproape că l-a omorât, iar în final l-a determinat să facă un jurământ. Din acea zi Josay a fost numit *Mila*. Pentru a lăuda minunatele sale puteri magice, și urmașii săi au fost numiți *Mila*. Apoi, când toți au văzut că demonul nu a mai vătămat pe nimeni, au tras concluzia că a fost omorât, sau mai degrabă că a transmigrat într-o altă formă de existență.

Khyungpo-Josay s-a însurat și a avut un fiu, care la rândul său a avut doi fii. Cel mai mare dintre ei se numea Mila-Dotun-Senge (Mila-Leul-Care-Învăță-Sutrela), iar pe cel mai mare fiu al său îl chema Mila-Dorje-Senge (Mila-Leul-Neclintit). De atunci, această familie a avut un singur moștenitor bărbat în fiecare generație.

Mila-Dorje-Senge era un jucător pasionat, obișnuind să câștige pariuri considerabile. S-a petrecut ca în acea parte a țării să se afle un om care era dibaci în jocuri de noroc. El a venit la Mila-Dorje-Senge cu intenția de a-i testa abilitatea, provocându-l la câteva partide cu miză mică, pentru a-și face repede o idee despre forța jocului său. Acest om juca în ziua aceea de parcă ar fi dat norocul peste el, câștigând numeroase partide de la Mila-Dorje-Senge; lucrul era insuportabil pentru Mila-Dorje-Senge, drept pentru care i-a cerut adversarului să-i acorde revanșa a doua zi; acesta a consimțit. A doua zi mizele au crescut, iar șiretul om, pentru a-l ademeni pe Dorje, s-a lăsat înfrânt de trei ori. A cerut și el la rândul său satisfacție, și Dorje a fost de acord, stabilind mizele pentru care vor juca. Acestea constau în întreaga proprietate a fiecăruia, pământuri, case, bani, obiecte casnice. Au semnat un contract, prin care niciunul dintre ei nu putea să eludeze obligațiile prin rugăminți sau implorare. După aceea au jucat și, după cum era de așteptat, oponentul lui Mila a câștigat.

Astfel, rudele jucătorului au pus stăpânire pe toate proprietățile aparținând lui Mila-Dorje-Senge, iar cei doi Mila, tată și fiu, Dotun-Senge și Dorje-Senge, au părăsit totul și au plecat spre provincia Gungthang (către frontiera dintre Tibet și Nepal); au ajuns într-un loc numit Kyanga-Tsa și s-au stabilit acolo.

Tatăl, Dotun-Senge, obișnuia să-și petreacă zilele citind din Scripturi. Realiza ceremonii pentru a preveni furtunile cu grindină, amulete pentru protejarea copiilor și multe alte lucruri de acest fel. Așadar, a devenit destul de popular ca *lama*, executant de ceremonii. În acest timp, fiul său, Dorje-Senge, s-a apucat de negoț, făcând afaceri mai ales cu lână, în partea de sud în timpul iernii și către pășunile cu vite în timpul verii. De asemenea, făcea scurte călătorii între Mang-Yul și Gungthang. În felul acesta, cei doi, tată și fiu, au agonisit multă avere.

Cam în această vreme s-a petrecut ca Dorje-Senge să o întâlnească pe fiica unei familii din partea locului. Ei se îndrăgiră și, unindu-se

prin căsătorie, li se născu un fiu care fu botezat Mila-Sherab-Gyaltzen (Mila-Trofeul-Înțelepciunii). În acest timp, bunicul său muri, ceremoniile funerare fiind îndeplinite cu mare fast.

Mila-Dorje-Senge și-a continuat îndeletnicirea de negustor, dobândind astfel foarte multă avere. Plătind un preț bun în aur, a cumpărat, de la un om pe nume Worma, o bucată de pământ fertil, de formă triunghiulară, care se întindea lângă Kyanga-Tsa. Acest pământ a fost numit Worma-Tosoom (Triungiul-Worma); la marginea lui era un vechi loc de casă, aparținând unui vecin, loc pe care l-a cumpărat și a construit pe el o casă mare. Când a împlinit vârsta de 20 de ani, Mila-Sherab-Gyaltzen s-a însurat cu o fată dintr-o familie din Tsa, din vița regală Nyang, pe nume Karmo-Kyen (Cununa-Albă). Era o tânără încântătoare, energică și cu mintea sclipitoare, care știa cum să-și trateze prietenii și dușmanii, cu iubire sau cu indiferență, după meritele lor; așa se face că a primit numele de Cununa-Albă-din-Nyang. Apoi Mila-Dorje-Senge a adăugat casei sale o construcție cu trei etaje, acareturi și bucătării, toată clădirea sprijinindu-se pe patru coloane și opt pilaștri. Era una dintre cele mai bune case din Kyanga-Tsa, devenind cunoscută sub numele de Patru-Coloane-și-Opt-Pilaștri, unde el și toată familia sa trăiau în mare belșug.

În acest timp, rudele lui Mila-Dorje-Senge, care locuiau în Chungwachi, auziră de prosperitatea sa și a fiului său. Așa că, un văr de-al lui Mila-Dorje-Senge, pe nume Yung-dung-Gyaltzen (Svastika-Stindardul-Victoriei), împreună cu familia și sora sa, Khyung-tsa-Palden (Cea-Care-Arată-Noblețea-Descendenților-Vulturilor), veniră în Kyanga-Tsa. Dorje, iubindu-și rudele, le dori bun venit, dându-le tot ajutorul și învățându-i cum să facă negoț, astfel că aceștia reușiră să strângă și ei, multă avere. Cam în această vreme, Cununa-Albă-din-Nyang rămase însărcinată, iar Mila-Sherab-Gyaltzen plecă într-o călătorie pentru negoț, în Munții Taksî de Nord.

M-am născut în Anul Dragonului de Apă (1052 d.C.), în prima lună a toamnei, în cea de-a 25-a zi, sub o stea norocoasă. De îndată, un mesager a plecat cu o scrisoare la tatăl meu, scrisoare în care mama mea îi scria: «Am născut un băiat și, în plus, muncile de toamnă se apropie. Vino cât poți de repede pentru a da un nume copilului.» Mesagerul care îi dădu scrisoarea îi comunică veștile și verbal. Tatăl meu a fost foarte bucuros și a spus: «Minunat! Fiul meu și-a